

ДУМАТА

на Ботевци

Издават учениците от VII клас при I ОУ „Христо Ботев“ гр. Търговище
Брой 1, ноември 2013 г.

Ние сме Марая,
Нази, Алекс, Гергана,
Данчо и Валя,
Денислава, Светльо и
Владислав и сме ученици
от VII клас.

Всеки от нас е много различен, приема събитията по различен начин, вижда света през своите очи, а той е различен през очите на всеки. Чувства по различен начин. Затова решихме да издаваме този вестник, защото всеки човек заслужава да бъде чул, да каже това, което мисли и това, което е важно за него. Да сподели идеите си. И макар че всички сме различни, заедно ние правим света по-красив, по-прекрасен и всеки от нас представлява една малка частица от образа на света. Така той изглежда по-жизнен, по – тайнствен и по – красив, добива човешки образ, а в този образ са лицата на всички хора.

Гергана Радославова

Свободата

Свободата – свобода на духа, окриленост на мислите, на разума, на душата, свобода на цялото човешко същество. Какво е свободата за хората, какво е съдържанието ѝ, какъв е образът на тази дума и какви са посланията ѝ. И свободата за съвременния човек мисъл ли е или желание, или начин на живот? Или е просто дума, с която описва нещо, което не чувства?

За мен свободата означава да бъдеш човек. Означава свободно да мога да кажа това, което искам и това, което мисля. В образа на свободата аз виждам България, виждам лика на своята втора майка.

За мен свободата е нещо много чисто, възвишено, прекрасно, каквато е и всяка човешка душа. Защото според мен всеки човек сам избира какъв да бъде, дали в сърцето си да носи доброто или на лицето си – маската на злото. Дали да бъде роб на себе си или свободен с другите. И в онези години на робство, когато българите са били наричани „роби“, пак е имало свободни хора, защото те са се противопоставяли на несправдата, на

насилието, на тиранията, на нечовешкото и са искали да бъдат истински свободни. И роби ли са били наистина българите, след като са давали живота си, за да запазят идеала си? В образа на свободата аз виждам България. И ако някой поиска да ми я отнеме, завинаги да затвори очите ми за онова, което обичам, за Балкана, където диша душата ми, ако някой поиска да смъкна погледа си надолу и никога да не погледна небето, в което виждам очите на неугасващата младост, очите на България, които изпълват цялото ми същество с чистота, трепет, с желание, ако поиска завинаги да обърне гръб и очите ми никога да не срещнат тези на България, означава да убие най-чистия трепет на сърцето ми, да затвори вратите към моя райски дом, да ме превърне в скитник, дирещ онова, което вече е изгубил, да отнеме моята свобода.

Нека всеки човек за миг да погледне себе си и да разбере „човек ли е той или скот“. Нека да бъдем свободни, защото свободата е начин на живот, защото свободата е идеал, защото свободата ни прави хора.

Гергана Радославова

Факулно шествие

Духовното просвещение на българския народ дава тласък на национално-освободителното движение по българските земи. В свободна България всички слоеве на обществото осъзнават подвига, извършен от възрожденските писатели и революционери, които повдигат българския дух. Народът иска да отдаде заслужената признателност към народните будители не само като кръщават улици, читалища и училища на тяхно име.

За първи път честване на народните будители става на фестивала в Пловдив през 1909 г. За патрон на българското будителство е избран Йоан Рилски. Личности, почитани на този празник, са Свети Иван Рилски, Константин Костенечки, Григорий Цамблак, Йоасаф Бдински, Владислав Граматик, Димитър Кантакузин, Петър Парчевич, Петър Богдан, Паисий Хилендарски, Матей Граматик, поп Пейо, Неофит Бозвели, Неофит Рилски, Иван Селимински, братята Димитър и Константин Миладинови, Георги Стойков Раковски, Васил Априлов, Васил Левски, Христо Ботев, Стефан Караджа, Хаджи Димитър, Любен Каравелов, Добри Чинтулов, Никола Вапцаров, Иван Вазов, Григор Пърличев, Александър Екзарх, Никола Бобев, Стефан Антонов, Иван Богоров, Нешо Бончев, Найдено Геров, Йоаким Груев, Христо Г. Данов и много други.

В Първо основно училище „Христо Ботев“ празникът беше отбелязан с факулно шествие, което се провежда вече от няколко години. В началото на тържеството директорът на училището – господин Алексиев, изнесе емоционално слово, свързано с празника. След това учениците от кръжока „Художествено слово“ с

ръководител господин Асенов представиха литературно-музикална програма. След рецитала от двора на училището тръгна факулното шествие под ръководството на господин Тенчев. Всички гости, учители и ученици го последваха до паметната плоча на Васил Левски. Там поднесохме цветя и отдадохме почит на Апостола на свободата. Шествието беше приветствано от гражданите в центъра на града. Атмосферата беше тържествена и патриотична.

Валентина Славчева

Интервю

„Приятно е да се работи с млади хора“

Марая: Как сте, господин Алексиев?

Директорът: Благодаря, добре съм. Когато човек е учител или директор и работи с млади хора като вас, винаги е добре. Защото младият човек поддържа тонуса на по-възрастния, връща го към приятни спомени. Така възрастният си дава сметка, какви трябва да бъдат взаимоотношенията му с младите, изоставали в нещо, защото е много трудно в този динамичен свят ние да поддържаме ниво, което да е адекватно на вашето. Но винаги е приятно човек да е сред млади хора като вас.

Марая: Бих искала да Ви попитам защо станяхте директор. Това ли беше мечтата Ви като малък?

Директорът: Не, мечтата ми беше да стана инженер, да строя пътища. В гимназията обаче се попрепънах в математиката и не можах да кандидатствам в УАСГ. За това кандидатствах с български език и литература и

завърших българска филология. Станах учител. Работих в различни училища – в с. Буйново, в с. Вардун, а след това – в Първо ОУ „Христо Ботев“. Директор станах по стечение на обстоятелствата. Колегите настояваха аз да поема поста, може би защото ме познаваха добре. Повечето от тях бяха мои бивши учители, които вече приближаваха пенсионна възраст.

Марая: Г-н Алексиев, правили ли сте пакости като дете?

Директорът: Много. Всяко момче прави повече или по-малко пакости. Аз бях от тези, които правеха много пакости. Няма да ги изреждам всичките, за да не ги научите.

Марая: Все пак бихте ли ни разказали за някоя от тях?

Директорът: Ами сега, където е паркът Юкя, тогава бяха градини и лозя на граждани. Ние като ученици не си давахме сметка, че това е частна собственост. Ходехме там и беряхме грозде, плодове. Гонехме се с пъдарите, катерихме се по кайсиите и черешите. Такива неща вършехме като деца.

Марая: Г-н Алексиев, анкетата сред учениците показва, че като цяло харесват училището си, но желаят да има някои промени: ремонт на кабинетите и на спортната площадка, достъп до интернет в всички стаи. Какво ще им отговорите?

Директорът: Всичко това е чудесно. Аз ви моля - опишете подробно какво точно желаят съучениците ви. Повечето от кабинетите вече са ремонтирани, но сигурно имат предвид още нещо. По въпроса за достъпа до интернет вече работим и скоро ще можем да постигнем това. Дали чрез кабелна връзка или чрез флашки – ще намерим начин за много повече интернет гнезда в по-голям брой кабинети. Що се отнася до спортната площадка, в момента община Търговище подготвя голям проект за ремонт на училищната сграда. Смятаме, че той ще бъде изпълнен до лятото на 2015 година. Проектът предвижда пълна промяна на училищната сграда и спортната площадка. Една от идеите е вътрешният двор да бъде покрит и учениците и подготвителната група и от I до IV клас да играят там. През лятото това пространство може да се използва за провеждане на концерти и други културни мероприятия, да се превърне в място, където да се събирате. Разбира се, това е голям проект и не е по силите на училището.

Със собствени средства успяхме да ремонтираме почти всички кабинети – по химия, стаите на I клас, кабинетите на II и III етаж. Затова ви моля да ми кажете конкретно какво още да направим.

Марая: Смятаме, че е наложително да се ремонтира кабинетът на г-н Тенчев.

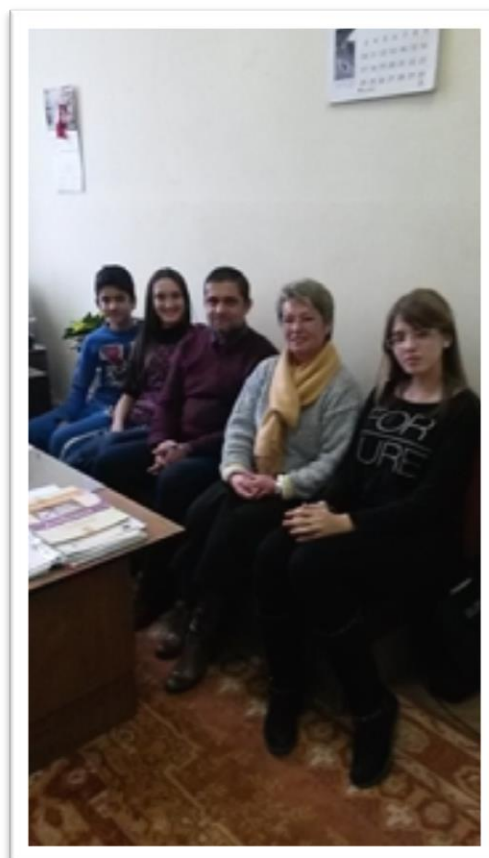
Директорът: Да, там нищо не е правено и наистина трябва да се ремонтира. Ето, виждате моя кабинет не е ремонтиран от 40 години. Тук беше другарят Димов, заместник директор, и от негово време стаята е същата. Стараем се при вас да променим нещата така, че да ви е приятно. Съгласен съм, че кабинетът на г-н Тенчев е в плачевно състояние. Там е сменена само дограмата. Ще го ремонтираме, ще сменим и масите, които са стари и доста неудобни.

Марая: Възможно ли е в нашето училище да се учи до 12 клас, защото доста ученици желаят това?

Директорът: Сигурно е възможно, но аз не съм привърженик на тази система да се учи в едно училище от I до XII клас. Една от причините е че, може да наранят малките. Освен това след VII клас или след VIII клас вие трябва да се разделите, защото сте достигнали до различно ниво, получавате различни оценки, имате интерес към различни научни области. Няма защо ученик с ниски оценки да продължава да учи със свой приятел, съученик, който получава отлични оценки. На тази възраст трябва да избере училище според възможностите и интересите си. Всеки от нас притежава индивидуални качества. Ние често ви казваме, че всеки от вас е уникален и това е вярно. Но някои са по умни, а други - не толкова. Това е биологичен факт и ние не можем да го променим. От друга страна влияе и заобикалящата ни социална среда. В едни семейства искат децата им да учат повече, отделят повече средства за образованието им, пращат ги на частни уроци. В други семейства, по една или друга причина, това не се случва. Тези две основни причини водят до вашите образователни резултати. Няма как образованието на ученици с различни възможности и интереси да продължи заедно. Аз съм много остър противник на т. нар. средно общообразователно училище, в което децата учат заедно от I до XII клас. В Европа не съществува такъв тип училища. Там има начално училище, прогимназия и гимназия. В някои страни има и като нашето основно училище от I до VIII клас. Нещата опират до професионална ориентация и кариерно развитие. Едни например ще завършат Професионалната техническа гимназия, други – Професионалната гимназия по икономическа информатика, трети – Профилираната гимназия по чужди езици. Затова не съм съгласен, че при нас трябва да се учи до XII клас. Емоционално погледнато и аз искам повече време да сме заедно, и учителите ви го искат, защото свикваме с вас, обичаме ви, но обективно погледнато пътищата ни трябва да се разделят.

Марая: Благодаря Ви, г-н Алексиев. Беше ми приятно да разговаряме.

Директорът: И аз ви благодаря за вниманието. Благодаря и за вашите мнения в интервюто за Първи ноември. Бях впечатлен от отговорите ви. Журналистката остана поразена от знанията ви за народните будители и от мненията, които споделихте.

Мнението на учениците

Проведохме анкета с ученици от различни класове, която включваше въпросите:

1. Кой учител харесвате най-много? Защо?
2. Какво бихте искали да се промени в училище?
3. Искате ли да има униформи?
4. Случва ли ви се да бягате от час?
5. Искате ли в нашето училище да се учи до XII^{ти} клас?

Ето какво поднесоха резултатите:

В VI^{ти} клас бяха анкетирани 32-ма ученици. Сред тях най-много симпатии събират г-н Велислав, г-жа Станчева, г-жа Св.Николова и г-н Асенов. Учениците се аргументират с това, че тези учители са добри преподаватели и в часовете им е интересно. Част от учениците посочват, че не искат нищо да се променя в училище. Други биха искали да се ремонтират всички стаи, както и спортната площадка, учители и ученици да бъдат по-толерантни помежду си. 90% от анкетираните шестокласници предпочитат да няма униформа, а почти всички отговарят, че не бягат от час, защото в повечето случаи им е интересно. Всички шестокласници (с изключение на двама) предпочитат в училището ни да се учи до XII^{ти} клас.

Единадесет ученици от VIII клас също участваха в анкетата. Техните мнения не се различават много от тези на шестокласниците. Като най-добри учители определят г-н Асенов, г-жа Куюмджиева и г-н Велислав. Някои от учениците предлагат учебните занятия да започват в 8:00 часа, а всички желаят да имат постоянен достъп до интернет. Мнението за

униформите и тук е отрицателно, но някои напомнят, че трябва да се спазват правилата за добър външен вид. Осмокласниците предпочитат да учат в нашето училище до XII^{ти} клас, защото според тях то е най-хубавото.

На въпросите отговориха и учениците от VII клас. Сред тях най-много симпатии събират г-жа Св. Николова, г-жа Рунчева и г-жа Куюмджиева. Желанията им за промени в училището са насочени към ремонт на кабинета на г-н Тенчев, по-дълги междучасия, 3D зала и ескалатор. По въпроса за униформите мненията са разделени почти по равно. 80% от седмокласниците предпочитат да учат в Първо основно училище до XII^{ти} клас.

Изводите от анкетата са, че учениците харесват почти всички учители, някои повече, други – по-малко. Желанията им за промяна са насочени към по-уютна среда, в която да учат, и към възможност за ползване на новите технологии. Очевидно учениците харесват училището и учителите си, защото почти всички предпочитат да не го напускат след VII или след XII^{ти} клас.

Екипът на вестника

ХЕЛОУИН В НАШЕТО УЧИЛИЩЕ

Хелоуин е католически празник, но последните години стана много популярен предимно сред младите у нас. В нашето училище беше отбелязан за първи път с парти с костюми. Няколко ученика организираха празненство заедно с госпожа Костова. Физкултурният салон беше преобразен в духа на празника, като в предверието му беше направена малка изложба, изготвена от ученици, а самата зала беше украсена подобаващо. Учениците от началния и прогимназиалния етап се събраха в салона, като всички се бяха маскирали впечатляващо. Едно от нещата, които се свързват с празника, са лакомствата. По традиция децата обикалят по къщите, за да ги получат. На нашето парти обаче учениците танцуваха и играха игри, за да ги спечелят. Забавата приключи със спирането на музиката поради липсата на уредба, но все пак малки и големи се забавляваха заедно. Дано такъв тип училищни събития по инициатива на учениците се случват по-често.

Валентина Славчева

ХЕЛОУИН

„Хелоуин“ е модерна интерпретация на оригиналното наименование Нощта на Все Светии. Празнува се по традиция през първия ден на месец ноември, когато Католическата църква отделя време за почитане на светиите.

Според поверието на този ден духовете на починалите през изминалата година, се завръщат, търсейки живи тела, в които да се вселят. Затова хората се обличат в страшни костюми, за да плашат духовете. На празника се играе традиционно игра с ябълки: определен брой ябълки се поставят в голям съд с вода. Наредените около съда празнуващи трябва да се опитат да си хванат ябълка, използвайки само зъбите си, като ръцете им трябва да останат зад гърба. Празникът Хелоуин има дълга и интересна история. Първите, които го почитали, били келтите. Те отбелязвали Нова година на 31 октомври, тъй като тогава официално свършвало лятото и започвала зимата, която те свързвали със смъртта. През VII век папа Бонифаций IV постановил 1 ноември за ден на Все Светии или Ден за прослава на всички християнски светци и мъченици. В края на 19-ти век Хелоуин се превръща във всенароден празник в Америка. Започва организирането на вечерни партита с игри и почерпки, а децата се маскирали в

страшни костюми, издълбавали върху картофи и ряпа страшни лица и палели в тях свещи за успокоение на духовете. През 20-ти век в Америка Хелоуин започва да се празнува официално и в училищата. Оттогава датира обикалянето на деца с маскарадни костюми по домовете, чиито домакини им дават бонбони и сладки.

Задължителен атрибут за празника е тиквеният фенер, който се нарича Светещият Джак. Кръстен е на ирландски пияница, който успял три пъти да надхитри Дявола. След последната им уговорка да живее спокоен живот още десет години, Джак внезапно умира. Тъй като бил грешник, не можел да отиде в рая, а заради сделката си с Дявола не можел да се настани и в ада. Дяволът му дал въглен от ада, който Джак поставил в издълбана тиква, след това тръгнал да скита по света в очакване на Страшния Съд.

Информация от Интернет, подготвена от Денислава

Авторски екип:
Гергана Радославова
Марая Михайлова
Валентина Славчева
Денислава Пламенова
Светослав Доманов
Владислав Валериев
Йордан Никифоров
Назмие Салиева
Алекс Красимиров
Ръководител:
Диана Рунчева

1 ОУ „Христо Ботев“ гр. Търговище

